

REPUBLIKA HRVATSKA
Općinski sud u Gospiću
Trg Alojzija Stepinca 3
53000 Gospić

Poslovni broj: P-94/2025-26

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Gospiću po sucu Janu Malovcu, u parničnom predmetu tužiteljice Anke Kovač iz Srbije, Zemun, Milice Šuvaković 16/2/7, OIB: 33278392684, zastupanoj po punomoćnicama iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Senke Pilepić i Irene Lerner u Rijeci, Barčićeva 9, protiv tuženika nepoznatih nasljednika zadruga kao pravnih sljednika Poljoprivredne zadruge, Velika Popina zastupani po privremenom zastupniku Silviju Petroviću, odvjetniku u Zajedničkom odvjetničkom uredu Nenad Škare – Silvije Petrović u Zagrebu, Dalmatinska 2, Pisarnica u Gospiću, Ul. 118. brigade HV br. 1, radi utvrđenja prava vlasništva, nakon glavne rasprave zaključene 10. lipnja 2026. u prisutnosti punomoćnice tužiteljice, 26. lipnja 2026.

p r e s u d i o j e

- I. Utvrđuje se da tužiteljica ima valjanu pravnu osnovu za stjecanje prava vlasništva na nekretnini upisanoj u zemljišnu knjigu Općinskog suda u Gospiću, Stalna služba Gračac kao: • kč.br. 2504/P380, zk.ul. 615, k.o. Velika Popina, Polčica, oranica površine 856 m² pa se temeljem navedenog ispravlja pogrešan upis određen Rješenjem Općinskog suda u Gospiću, Stalna služba Gračac posl. br. Z-20142/2024 od dana 19. ožujka 2025.g u postupku osnivanja zemljišne knjige, te se nalaže brisanje upisa prava vlasništva na navedenoj nekretnini s imena POLJOPRIVREDNA ZADRUGA, VELIKA POPINA, upisanog u postupku obnove zemljišnih knjiga od strane Općinskog suda u Gospiću, Stalna služba Gračac, te upis prava vlasništva u korist tužitelja ANKA KOVAČ iz Srbije, Zemun, Milice Šuvaković 16/2/7, OIB 33278392684 u cijelosti.
- II. Temeljem ove presude, Zemljišno-knjižni odjel Općinskog suda u Gospiću, Stalna služba Gračac provesti će ispravak u zemljišnoj knjizi.
- III. Svaka stranka snosi svoje troškove.

Obrazloženje

1. Tužiteljica je u tužbi (str. 1-4 spisa), u bitnome navela kako je temeljem zapisnika Općinskog suda u Gospiću, Stalna služba Gračac, posl.br. Z-20142/2024 od 19. ožujka 2025. u odnosu na spornu česticu odbijen prigovor tužiteljice izjavljen u postupku preoblikovanja i obnove zemljišnih knjiga, te je ista upućena da svoje pravo vlasništva dokazuje i ostvaruje u parnici tužbom za ispravak. Rješenje od 19. ožujka 2025. kao i upis vlasništva koji je određen istim, ne odgovara stvarnom vlasničkom stanju. Tužiteljica je pravo vlasništva i posjeda predmetnih nekretnina stekla nasljeđivanjem iza oca pok. Lukić Jovana (Jovo). Prije istoga posjednik i izvanknjižni vlasnik bio je djed tužitelja Marko Lukić. Braća pok. oca prednika tužiteljice pokojni Branko Lukić i Dušan Lukić su 1944.g. odselili u Englesku i Kanadu, te je dogovor u obitelji bio taj da zemlju naslijedi sin koji ostaje na imanju, a to je bio otac tužiteljice – Lukić (Jovo) Jovan. Treći brat od oca tužiteljice, Mirko Lukić se također kao i ostala braća odrekao nasljedstva i imovine u Velikoj Popini što je vidljivo iz Izjava njegovih sinova Branimira Lukić i Gorana Lukić. Da se radilo o nekretninama koje su bile izvanknjižno vlasništvo prednika tužitelja vidljivo je i iz Povijesti promjena jer je od osnivanja pisanog dijela katastarskog operata nekretnina prvi dio iste nekretnine kč. br. 2504 k.o. Velika Popina bio upisan u PL 107. Drugi dio koji je predmet ovog postupka upisan je u PL 380 k.o Velika Popina. Predmetne nekretnine iz PL 107 otac tužiteljice pok. Jovan (Jovo) Lukić je 1976.g. stekao od Lukić Milana. Arhivska građa za navedeno ne postoji. Za promjenu posjeda predmetne nekretnine kč.br. 2504/P380, zk.ul. 615, k.o. Velika Popina nema arhivske građe, te nije poznato kada i temeljem čega je izvršen upis na POLJOPRIVREDNA ZADRUGA, VELIKA POPINA, no ista nikada nije postojala niti zaživjela. Promjena niti vlasništva niti posjeda, niti načina korištenja u stvarnosti nikada nije izvršena, te je nejasno, a obzirom da predmetne isprave na kojima se temelji upis tuženika ne postoje, na koji način i temeljem čega je izvršen upis posjeda na Poljoprivrednu zadrugu Velika Popina. Prilikom osnivanja nove zemljišne knjige, upisi iz katastra nekretnina prenijeli su se u zemljišnu knjigu, no takvi upisi ne odgovaraju stvarnom i činjeničnom stanju posjeda i vlasništva nekretnina. Pravo vlasništva niti posjeda prednika tužitelja, a potom i tužitelja nitko nikada nije osporavao istima. Velika Popina je malo mjesto te je poznato koje nekretnine su kome pripadala i kome sada pripadaju u vlasništvo, te tko ih je koristio. Slijedom navedenog predložila je prihvatiti tužbeni zahtjev u cijelosti uz naknadu parničnog troška.

2. Vlasnikom sporne k.č.br. 2508/P380 k.o. Velika Popina je upisana Poljoprivredna zadruga, Velika Popina, za koju nisu upisani drugi podaci temeljem kojih bi se mogla identificirati. Zadruga čije se brisanje traži je po dostupnim podacima iz zemljišne knjige i iskustvu suda regionalna specifičnost, a riječ je o kućnoj zadruzi definiranoj Zakonom o kućnim zadrugama od 1889. kao skupno vlasništvo članova zadruge, a članom zadruge bila je svaka muška ili ženska osoba koja je rođena od roditelja zadrugara. Nakon ukidanja kućnih zadruga 1946. temeljem čl. 2. Odluke AVNOJ-a o ukidanju pravnih propisa koji su bili na snazi u času neprijateljske okupacije (SL FNRJ br.4/45) i Zakona o nevažnosti pravnih propisa (SL FNRJ br.84/46) imovina kućnih zadruga je postala imovina članova zadruge. Kućne zadruge su bile imovinske i radne zajednice jedne ili više obitelji, na rodbinskoj osnovi, sa zajedničkom nepokretnom i pokretnom imovinom, bez određenih dijelova te na današnji dan više

ne postoje. Obzirom da je riječ o regionalnoj specifičnosti, tužiteljica je tužbom tražila utvrđenje prava vlasništva prema Republici Hrvatskoj kao ošasnom nasljedniku, ali je po prigovoru pasivne legitimacije Republike Hrvatske tužbeni zahtjev ispravljen na način da su ispravno tuženi nepoznati nasljednici same kućne zadruge, obzirom u vrijeme podnošenja tužbe nije bilo poznato postoje li takvi nasljednici pa nije moglo biti niti pretpostavke ošasnosti imovine.

3. Stoga je po ispravku tužbenog zahtjeva, nepoznatim nasljednicima kućne zadruge imenovan privremeni zastupnik koji je i podnio odgovor na tužbu.

4. Privremeni zastupnik tuženika je u odgovoru na tužbu (str. 111 spisa) u bitnome naveo kako nema saznanja o povijesnim navodima iz tužbe te ju je generalno osporio.

5. Stranke su ostale pri prethodnim navodima u nastavku postupka, a tužiteljica nije potraživala troškove sljedom promjene tuženika obzirom su konkretni sljednici kućne zadruge nepoznati.

6. Kako je iz tužbe razvidno da se ista temelji na stjecanju nekretnine dosjelošću, neprekidnim poštenim posjedom tužitelja, provedeni su dokazi na okolnosti vezane uz stjecanje prava vlasništva dosjelošću.

7. Pročitane su dostavljene isprave: rješenje o nasljeđivanju javnog bilježnika Mile Fajdića iz Gospića posl.br. O-406/24, UPP-OS-112/24 od 25. travnja 2024. (str. 6-9 spisa), prijava u ispravnom postupku od 11. prosinca 2024. (str. 10-11 spisa), uvjerenje o statusu čestice od 8. travnja 2025. (str. 12-14 spisa), zapisnik ovog suda posl.br. Z-20142/2024 od 19. ožujka 2025. (str. 15-17 spisa), povijest promjena na katastarskim česticama (str. 18-21, 90-95 spisa), izjava Gorana Lukića (str. 22-23 spisa), izjava Branimira Lukića (str. 24-25 spisa), izvadak iz BZP-a broj ZK uložka 615 k.o. Velika Popina (str. 26-28, 65-69 spisa), arhivski izvadak iz zemljišne knjige za ul. broj 380 k.o. Velika Popina (str. 49-58 spisa), ugovor o kupoprodaji nekretnine od 20. svibnja 2024. (str. 59-61 spisa), izvadak iz BZP-a broj ZK uložka 644 k.o. Velika Popina (str. 62-64 spisa), izvod iz posjedovnog lista 615 k.o. Velika Popina (str. 70-71 spisa), posjedovni list broj 380 k.o. Velika Popina (str. 72-74, 82-89 spisa), posjedovni list broj 107 k.o. Velika Popina (str. 75-77 spisa), ispis iz katastarske snimke (str. 80 spisa), izjava Milke Veselinović (str. 81 spisa). Proveden je uviđaj na licu mjesta (str. 119-123 spisa). Saslušani su svjedoci: Marijana Jurišić (str. 119-120 spisa), Đoko Stojšavljević (str. 120 spisa), Nada Lukić (str. 121 spisa) i Želimir Jurišić (str. 121 spisa).

8. Nije saslušana tužiteljica obzirom uslijed lošeg zdravstvenog stanja nije pristupila očevidu na kojem je trebala biti saslušana a činjenično stanje je dovoljno raspravljeno tako da nije utvrđeno nužnim odgađati donošenje odluke u ovom postupku radi njenog iskaza.

9. Tužbeni zahtjev je osnovan.

10. Tužiteljica temelji svoj tužbeni zahtjev na svom stjecanju predmetnih nekretnina dosjelošću, samostalnim i poštenim posjedom istih, kako svojim posjedom tako i svojih pravnih prednika.

11. Čl. 388. st. 2. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine“ br. 91/96., 68/98., 137/99., 22/00., 73/00., 114/01., 79/06., 141/06., 146/08., 38/09., 153/09., 90/10., 143/12., 94/17., 152/14., u nastavku teksta: ZV) propisuje da se stjecanje, promjena, pravni učinci i prestanak stvarnih prava do stupanja na snagu tog Zakona prosuđuju prema pravilima koja su se primjenjivala u trenutku stjecanja, promjene i prestanka prava i njihovih pravnih učinaka.

12. Uvjete za stjecanje prava vlasništva dosjelošću stoga treba razmotriti i ocijeniti najprije prema pravnim pravilima Općeg građanskog zakonika koji su na području Hrvatske i Slavonije stupili na snagu 1. svibnja 1853. (u nastavku teksta: OGZ) koja su se primjenjivala do stupanja na snagu Zakona o osnovnim vlasničkopravnim odnosima („Narodne novine“ br. 53/91., 92/94., u nastavku teksta: ZOVO), koji je stupio na snagu 1. rujna 1980., zatim po odredbama ZOVO i konačno po sada važećim odredbama ZV-a.

13. Uvjete za stjecanje vlasništva dosjelošću određuju pravila OGZ u paragrafima 1460. – 1477. po kojima se zahtijeva da dosjedatelj ima stvar u posjedu, da je njegov posjed zakonit, pošten i istinit i da je trajao kroz cijelo vrijeme određeno zakonom. Navedeno znači da posjednik ne smije posvojiti stvar silom ili lukavstvom ili potajno (paragraf 1464. OGZ), da mora biti pošten (paragraf 1463. i 326. OGZ) i da se posjed mora temeljiti na naslovu koji bi bio dovoljan da se zadobije vlasnost da je ova pristojala predavaocu (paragraf 1461. OGZ) time da onaj tko dosjelost svog posjeda temelji na vremenu od 30 ili 40 godina nije dužan dokazivati zakoniti način stjecanja (paragraf 1477. OGZ).

14. Prema Načelnom mišljenju Proširene opće sjednice Saveznog vrhovnog suda broj 3/60 od 4. travnja 1960. umjesto propisanog roka iz paragrafa 1468. OGZ u trajanju od 30 godina odnosno roka iz paragrafa 1472. OGZ od 40 godina najdulji rok za dosjedanje je 20 godina.

15. Prema pravnom pravilu iz paragrafa 326. OGZ poštenu posjednik je onaj tko drži stvar iz uzroka vjerojatnih da je njegova stvar koju posjeduje. Nepošteni posjednik jest onaj koji zna ili iz okolnosti mora misliti da je tuđa stvar koju posjeduje.

16. Prema odredbi čl. 28. st. 2. ZOVO savjesni i zakoniti posjednik nepokretne stvari na koju drugi ima pravo vlasništva stječe pravo vlasništva na tu stvar dosjelošću protekom deset godina. Odredbom st. 4. istog čl. propisano je da savjesni posjednik nepokretne stvari na koju drugi ima pravo vlasništva stječe pravo vlasništva na tu stvar dosjelošću protekom dvadeset godina. Prema odredbi čl. 72. st. 2. ZOVO posjed je savjestan ako posjednik ne zna ili ne može znati da stvar koju posjeduje nije njegova. Prema odredbi čl. 29. ZOVO na nekretninama u društvenom vlasništvu nije se moglo steći vlasništvo dosjelošću.

17. Međutim, ovaj propis je ukinut 8. listopada 1991., a 1. siječnja 1997. stupio je na snagu novi propis iz čl. 388. st. 4. ZV-a koji je propisao da se u rok za stjecanje dosjelošću nekretnina koje su na dan 8. listopada 1991. bile u društvenom vlasništvu, kao i za stjecanje stvarnih prava na tim nekretninama dosjelošću računa i vrijeme posjedovanja proteklo prije toga dana.

18. Ta je odredba ukinuta odlukom Ustavnog suda RH poslovni broj U-I-58/97 od 17. studenog 1999. te je nakon toga izmijenjena novom odredbom suprotnog sadržaja.

19. U odlukama Europskog suda za ljudska prava Trgo protiv Hrvatske po zahtjevu broj 35298/04 i Radomilja i dr. protiv Hrvatske po zahtjevu broj 37658/10 zauzeto je shvaćanje koje je i izraženo u odluci Vrhovnog suda RH posl.br. Rev-x 974/2017 od 7. svibnja 2019. prema kojem proizlazi da se „kod stjecanja prava vlasništva dosjelošću na stvarima koje su prije 8. listopada 1991. bile u društvenom vlasništvu treba u vrijeme dosjelosti računati i vrijeme prije 8. listopada 1991., ako se time ne vrijeđaju vlasnička prava osoba koja ta prava nisu stekla na temelju odredbe čl. 388. st. 4. ZV-a nego na temelju drugih odredaba toga Zakona.

20. Tom odlukom je Vrhovni sud RH obrazložio kako rizik bilo kakve greške koja su počinila državna tijela mora snositi država i ne smiju se ispravljati na teret pojedinca koji je stekao pravo vlasništva dosjelošću na temelju zakonske odredbe koju je Ustavni sud RH naknadno ukinuo posebice kada ne postoji drugi suprotstavljeni privatni interes trećih osoba.

21. Konačno, odredbom čl. 159. st. 1. ZV-a propisano je da se dosjelošću stječe vlasništvo stvari samostalnim posjedom te stvari ako taj ima zakonom određenu kakvoću i neprekidno traje zakonom određeno vrijeme, a posjednik je sposoban da bude vlasnikom te stvari. Samostalni posjednik čiji je posjed nekretnine zakonit, istinit i pošten stječe je dosjelošću protekom deset godina neprekidnog samostalnog posjedovanja, a samostalni posjednik nekretnine kojem je posjed barem pošten stječe je dosjelošću u vlasništvo protekom dvadeset godina neprekidnog samostalnog posjedovanja. Samostalni posjednik nekretnine kojemu je posjed barem pošten stječe je dosjelošću u vlasništvo protekom dvadeset godina neprekidnog samostalnog posjedovanja. Samostalni posjednik stvari u vlasništvu Republike Hrvatske steći će dosjelošću vlasništvo tih stvari tek pošto je njegov zakonit, istinit i pošten, ili barem pošten samostalni posjed neprekidno trajao dvostruko vrijeme od onoga iz st. 2. i 3. istog članka.

22. Odredba čl. 160. st. 1. i 2. ZV-a određuje da vrijeme potrebno za dosjelost počinje teći onoga dana kad je posjednik stupio u samostalni posjed stvari i završava istekom posljednjeg dana vremena potrebnog za dosjelost, a u vrijeme potrebno za dosjelost uračunava se i vrijeme za koje su prednici sadašnjeg posjednika neprekidno posjedovali kao zakoniti, pošteni i istiniti samostalni posjednici odnosno kao pošteni samostalni posjednici. Pretpostavka stjecanja prava vlasništva dosjelošću je barem pošten posjed. Posjed je sukladno čl. 18. st. 3. ZV-a pošten ako posjednik kad ga je stekao nije znao niti je obzirom na okolnosti imao razloga posumnjati da mu ne pripada pravo na posjed. Prema tome, osnovna pretpostavka za stjecanje vlasništva dosjelošću po pravilima OGZ, ZOVO i ZVDSP je pošten (savjestan) posjed. Nepošten (nesavjestan) posjednik ne može nikada dosjelošću steći pravo vlasništva nekretnine koju posjeduje bez obzira koliko dugo trajao njegov posjed.

23. U ovoj parnici je pitanje poštenja (savjesnosti) posjeda temeljno pitanje odlučno za ocjenu jesu li tužitelji dosjelošću stekli pravo vlasništva predmetne nekretnine, pri čemu se sud u cijelosti oslonio na utvrđenja na uviđaju na licu mjesta (str. 119-123 spisa) i iskaze svjedoka Đoke Stojšavljevića (str. 120 spisa) i Nade Lukić (str. 121 spisa) koji su svi obzirom na godine života i činjenicu življenja na području na kojem leže sporne nekretnine osobno upoznati sa povijesnom životnom situacijom na tom području.

24. Sama čestica je ucrtana kao cjelina k.č.br. 2504 u katastarskom operatu dok je u zemljišnoj knjizi upisana u dijelovima koji odgovaraju posjedovnim listovima u katastru. U naravi je cijela čestica zarasla šikara omeđena starim kamenim zidovima koji su na današnji dan i dalje jasno vidljivi, a prolazi uz put koji vodi do kuće sa kućnim brojem 164. Na samoj čestici je vidljivo da je ranije bila jasno omeđena od susjednih čestica i očito služila u poljoprivredne svrhe.

25. Iskazi saslušanih svjedoka Đoke Stojšavljevića (str. 120 spisa) i Nade Lukić (str. 121 spisa) su u svim bitnim elementima istovjetno iskazani te je iz njihovih iskaza utvrđeno kako su se predmetnom česticom služili isključivo tužiteljica i njeni prednici, otac Jovo i djed Milan, za vlastite poljoprivredne potrebe, pri čemu se svjedokinja Nada

Lukić sjeća da se djed zapravo zvao Marko Lukić, a Milan mu je bio nadimak. Po njihovim iskazima nitko nikada nije ometao niti tužiteljicu niti njene pretke u njihovom korištenju sporne čestice.

26. Sud je navode svjedoka prihvatio u cijelosti kao istinite obzirom su iskazani vrlo životno i logično te su u svim bitnim elementima sukladni jedni drugima i potvrđuju bitne elemente stjecanja prava vlasništva dosjelošću, a odgovaraju i utvrđenom stanju na licu mjesta na kojem je vidljivo da je zemljište nekada očito služilo poljoprivredi kao i susjedne čestice, sa jasno vidljivom granicom korištenja sa susjednim česticama.

27. Svjedoci Đoko Stojšavljević je pritom rođen u Velikoj Popini i sjeća se korištenja predmetne čestice kao i predaka tužiteljice, kao i svjedokinja Nada Lukić koja se nije rodila u Velikoj Popini ali živi u njoj od udaje, što obzirom na godine života, 1966. i 1950. podrazumijeva da već šezdeset godina nije bilo promjena u posjedu osim po pitanju nasljeđivanja unutar obitelji.

28. Njihove su iskaze potvrdili i svjedoci Marijana Jurišić (str. 119-120 spisa) i Želimir Jurišić (str. 121 spisa), koji ipak imaju saznanja o kraćem periodu, ali su oboje poznavali oca tužiteljice te potvrdili da je bio isključivi korisnik predmetne čestice te živio u kući koju je u međuvremenu kupila Marijana Jurišić, koja je ujedno kupila i dio k.č.br. 2504 koji nije predmet postupka, a što je utvrđeno iz izvatka iz BZP-a broj ZK uložka 644 k.o. Velika Popina (str. 62-64 spisa). U tom smislu njen i iskaz njenog supruga sami po sebi nemaju toliku težinu obzirom je i iz njenog iskaza jasno da joj je u interesu uspjeh tužiteljice obzirom je kupila nekretnine koje su bile nasljedstvo tužiteljice, ali kako njihovi iskazi u cijelosti odgovaraju iskazima ostalih saslušanih svjedoka, a nisu utvrđene okolnosti koje bi upućivale na drukčije, njihovi iskazi su također prihvaćeni kao istiniti u cijelosti.

29. Nijednom svjedoku nije bilo poznato da je na području cijelog naselja postojala poljoprivredna zadruga, a osim upisa u zemljišnoj knjizi ništa ne upućuje da je stvarno i postojala.

30. Iskaze svjedoka su dodatno potvrdili i ovjerene pisane izjave dostavljene tokom postupka: Gorana Lukića (str. 22-23 spisa) i Branimira Lukića (str. 24-25 spisa), rođaka tužiteljice koji su potvrdili kako je predmetnu česticu koristio njihov djed Marko Lukić a naslijedio ga je otac tužiteljice Jovo Lukić te oni ne polažu prava na tu zemlju.

31. Izjava Milke Veselinović (str. 81 spisa) se ne odnosi na spornu česticu te je očito omaškom podnesena u ovom postupku.

32. Obzirom navedeni dokazi upućuju na osnovanost tužbenog zahtjeva a nijedan provedeni dokaz ne upućuje na suprotno, te iskazi svjedoka upućuju na uistinu dugogodišnje nesmetano korištenje sporne nekretnine od strane tužitelja i njegovih prednika, a obzirom se oba svjedoka, sjećaju njegova korištenja u periodu od šezdesetak godina, utvrđeno je kako su se prednici tužiteljice nesmetano koristili spornim zemljištem kao vlastitim još u vrijeme važenja OGZ-a na ovim prostorima, prije stupanja na snagu ZOVO-a, to se i uvjeti za stjecanje prava vlasništva dosjelošću u ovom postupku prosuđuju po navedenim pravilima, a sve sukladno odredbi čl. 388. st. 2. ZV-a.

33. Stoga, kako je sukladno paragrafu 1477. OGZ-a vezano uz Načelno mišljenje Proširene opće sjednice Saveznog vrhovnog suda broj 3/60 od 4. travnja 1960. kriterij utvrđivanja stjecanja prava vlasništva dosjelošću trajanje i poštenje posjeda, a poštenje proizlazi već iz činjenice da su se prednici tužiteljice nesmetano koristili zemljištem za potrebu poljoprivrede i nitko od upisanih vlasnika se nije tome protivio a

što bi se sigurno dogodilo da je postojao određeni spor obzirom je riječ o malom naselju i suseljani se međusobno poznaju, utvrđeno je kako je tužitelj samostalno i putem svog pravnog prednika, ispunio uvjete propisane čl. 1477. OGZ-a te je sukladno čl. 388. st. 2. ZV-a tužbeni zahtjev prihvaćen u cijelosti.

34. Tužiteljica slijedom nepoznatog identiteta nasljednika i nemogućnosti naplate nije potraživala troškove postupka.

U Gospiću 26. lipnja 2026.

Sudac:
Jano Malovac

Uputa o pravu na žalbu:

Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbu u pisanom obliku, u dovoljnom broju istovjetnih primjeraka za sud i protivnu stranu, u roku od 15 dana od dana njene objave, putem ovog suda na Županijski sud.

Stranci koja je uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, sud neće dostavljati presudu prema odredbama ZPP-a o dostavi pismena. Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, sud će presudu dostaviti prema odredbama ZPP-a o dostavi pismena.

Dostaviti:

- tužiteljici po punomoćnici Ireni Lerner, putem e-oglasne ploče
- tuženicima po privremenom zastupniku Silviju Petroviću

Broj zapisa: **9-30889-f2aef**

Kontrolni broj: **017ab-95035-77ead**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Gospiću** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.